

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

56. An suscipiens Eucharistiam in peccato mortali, & qui facit in
Quadragesima confessionem invalidam committat duplex peccatum in
confessione explicandum? Ex part. 3. tr. 4. res. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

ant humanam; neque esse circumstantias ea lege prohibitas; sed ex natura rei resultare quod distinet rationi, & quod censetur res satis impia, ed ipso quod Ecclesia & fideles tunc colunt Christi passionem, vt in simili dicebamus supra, agentes de peccatis quibuldam in loco Sacro, etiam non essent prohibiti specialiter lege. Vide quæ ea de re diximus *sup. a. n. 652*, sed præteritum *num. 655*, potuisset quidem Ecclesia tunc non colere Passionem eo modo: Supposito vero quod colat eo modo, non potest apud prudentem æstimationem non ceteri res illa grauis irreuerentia, sed hoc non est proprie loquendo contra aliquam diem sacrationem; quæ nulla est, iuxta dicta *num. 725*, vbi assignauimus disparitatem inter locum & tempus.

4. Hoc ipsum cernere licet in secundo exemplo eius, qui ab ipso altari, in quo celebrat, immediate iret ad fornicationem, quam merito putat Cardinalis grauissimam irreuerentiam, sed non video quod sit proprie irreuerentia sanctitatis diei, sed quia ex natura rei prudenti æstimationi videtur grauis irreuerentia tanti Sacrificij & Sacramenti, itaque non Sanctitatem aliquam diei violat, sed Sacramento irreuerentiam censetur inferre. Quod etiam satis declarat exemplum quod affert de sollicitante Sacerdote penitentem ad turpia proxime post confessionem, quem Sacerdotem cogit legitimus index abiurare, vel de vehementi, vel de leui (prout res, & circumstantia postulant) propter suspitionem, quam secum affert eiusmodi scelus, sed hoc non pertinet ad sanctitatem temporis, aut diei; sed ad honorem Sacramenti, & ad præcauendum damnum, quod pronente posset, si eiusmodi malum impune serpat, solumque propinquitas aut similitas temporis, (sicut etiam loci deputati ad confessionem, vel simulationis quæ simulat quis se audire confessionem) seruit ad notandam & suspiciendam irreuerentiam, vel minus sinceram fidem sic peccantis absque vlla irreuerentia illata temporis aut loco tanquam rebus sacratis, cum possit esse locus sine vlla consecratione, sicut & tempus. Huc uenitque Dicastillus.

5. Itaque vel secundum principia Cardinalis Lugo, vel Dicastilli, dicendum est, si quis fornicaretur statim post Eucharistiam sumptam debere in confessione hanc irreuerentiam explicare. Et ita etiam præter Doctores citatos tenet Martinus de San Ioseph in *mon. confess. tom. 1. lib. 1. tract. 14. de Pœnit. n. 7*. vbi sic ait; *No ay obligacion de confessar la circunstancia de que se cometo el pecado en dia de Fiesta, porque esto ni muda especie, ni agrava notablemente dentro de la propria especie, porque en la fiesta no se quando se comete el pecado, aunque sea carnal, en Jueves, o Viernes Santo, o en el dia en que se confesso, o comulgó; saluo si en acabando de comulgar conociere carnalmente la amiga, o biziese comedia el dia del Viernes Santo, que en casos semejantes se pecaria grauissimamente contra la virtud de la Religion. Assi lo siento.* Ita ille.

RESOL. LVI.

An suscipiens Eucharistiam in peccato mortali, & qui facit in Quadragesima confessionem inualidam, committat duplex peccatum in confessione explicandum? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 35.

Ad hanc quæstionem respondet Petrus Fay *de pœnit. in addis. ad 3. part. D. Thomæ, q. 4. artic. 3. dist. vnica, concl. 2.* sic dubitabit aliquis, an sit

mens Eucharistiam in peccato mortali sine præuia confessione committat duplex peccatum mortale, vnum impenitentia contra præceptum confitendi ante communionem, aliud sacrilegij contra dignam susceptionem Eucharistia? Affirmant aliqui, & satis probabiliter propter violationem duplicis specialis præcepti, quæ contingit in casu posito; probabilius tamen opinor vnicum tantum esse sacrilegij contra dignam Sacramenti susceptionem. Et ratio est, quia vbi est vnum propter aliud, ibi est vnum tantum: sed qui non præmittit confessionem ante sumptionem Eucharistia, ideo tantum peccat, quia per illius omissionem indignè Sacramentum sumit, quod si sumere non deberet nequiquam confiteri teneretur, vt supponimus. Ita Fay, & ego hanc sententiam alibi etiam docui, & nouissime illam docet Turr. *de penitentia q. 6. art. 5. disput. 2. dub. 1.* Igitur cum duo præcepta simul occurrunt, & vnum obligat tantum ratione alterius; vt est in casu nostro, violatio vtriusque est vnicum solum peccatum; ideo dicendum quod si quis omittit confessionem, quando necessaria est solum ratione Eucharistia suscipienda: non peccat contra præceptum affirmatiuum confessionis, sed contra præceptum suscipiendi dignè Eucharistiam.

2. Ex his etiam sequitur, vt bene obseruat Fagundez *præc. 2. lib. 3. cap. 5. num. 8.* quod qui tempore præcepti Ecclesiastici in Quadragesima fecit confessionem inualidam, peccat contra præceptum diuinum de integritate confessionis, & contra præceptum Ecclesiæ annualis confessionis, & tamen vnum tantum peccatum committit; quia præceptum Ecclesiæ subordinatur præcepto diuino; sic etiam qui occidit clericum, peccat contra ius diuinum contentum in 5. præcepto Decalogi, & contra ius canonicum, & ius ciuile; & tamen vnum tantum peccatum homicidij, & sacrilegij committit; quia ius ciuile & ius canonicum in hac prohibitionem subordinatur iuri naturali. Vide Henricquez *lib. 2. de pœnit. c. 5. n. 6.* Medinam *in p. 2. q. 109. art. 4. § tandem, concl. 3.* Sotum *in 4. dist. 18. q. 1. art. 4.* Caietanum *p. 2. q. 72. art. 6. ad 2.* & alios.

RESOL. LVII.

An qui in statu peccati mortalis, & non ieiunus sumit Eucharistiam, peccet duplici peccato in confessione explicando?

Et de intervallo, quo infirmus post Viaticum communicare possit, agitur. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 195.

§. 1. Negatiuè respondeo; quia quamuis sumptio illa ex duobus titulis sit peccatum mortale, nempe & quia est transgressio illius præcepti positivi de non sumendo Eucharistiam, nisi ieiunus; & quia est transgressio præcepti naturalis diuini non sumendi Eucharistiam in statu mortali: nihilominus quia vterque iste titulus eodem modo opponitur Religioni, quia eodem modo est contra reuerentiam Sacramenti, ideo est idem specie peccatum; & etiam est idem numero, quia non est vnde malitia numero multiplicetur, quia materia est eadem numero, & non respiciens diuersa extrinseca, imò nullum, quia est absoluta nullum extrinsecum respiciens. Et hæc omnia docet in suo tract. de sacram. disput. 9. diff. 1. Gaspar Hurtado Theologus Societatis Iesv, quæ doctorum hominum in omni scientiarum genere merito emporium vocari potest. Verum hanc opinionem Hurtadi aliqui recentiores non admittunt, & præsertim inter illos noster P. D. Thomas de Afflicto, vir doctissimus, nam licet vtrumque peccatum opponatur

supra in tr. 3. Ref. 186. § 1. & in tom. 2. tr. 1. Ref. 149. §. Nota eua.

Alibi in Ref. not. præterite & signatæ in Ref. 2.

Sup. hoc sup. in tr. 3. lege doctrinam. §. Obf. 10a. Refol. 186. & aliarum Ref. eius not.